

politisk Retning, for han spørger Skomageren, om han var Socialist eller Venstremand. Skomageren svarer, at det var han ikke, men forklarer, at han er noget over 30 Aar gammel og staar paa Valglisten — det kom han hurtig ind paa — og saa fik han en Krone, men der blev ikke talt videre den Gang, og han har hverken før eller senere talt med Bystriver Holch. Han mødte paa Valgdagen og stemte for Holch, men det var efter hans inderste Overbevisning, og da Historien med denne Gave af en Krone foregik nogle Maanedere før Valget, vil der naturligvis ikke kunne være Tale om, at det var et Kjøb af hans Stemme. Holch har selv forklaret for Retten, at da han hørte Manden beklage sig over sine fattige Omstændigheder, og han havde erfaret, at han var fra en By i hans Valgkreds, saa ydede han ham en Skjærb, idet han pleier, naar han træffer en Mand fra sin Valgkreds, at vise sin Interesse for ham. Og det er jo ganske naturligt, at man har en saadan Interesse for sine Vælgere, og at man søger at skabe sig det gunstigste Omdømme iblandt dem. Dertil reducerer hele Sagen sig. Der er altsaa nok et politisk Motiv med i denne Gave, men den ligger langt fra Alt, hvad der kan kaldes Valgbestikkelse. Jeg skal ikke lægge Beslag længer paa Thingets Tid, men tillade mig at anbefale Udvalgets to Indstillinger om Godkjendelsen af General Thomsens Valg i Helsingør og Bystriver Holchs i Frederiksbævt.

Thomsen: Da Udvalgets Indstilling gaar ud paa, at Valget i Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds skal godkjendes, kan jeg indskrænke mig til nogle ganske faa Bemærkninger. — Udvalget har havt Leilighed til at gjøre sig bekendt med de Forhør, som have været afholdte; jeg har havt dem til et kort Gjennemsyn, men ikke havt Leilighed til at gjøre dem til Gjenstand for et Studium, og hvad jeg fremsætter er derfor ikke noget Uddrag af Forhørene, men kun det Indtryk, som jeg personlig har faaet af den paagjældende Valghandling, hvor jeg jo var til Stede som Dienvidne. Jeg skal i den Anledning udtale som min Opfattelse af det, der har fundet Sted, at der ikke fra nogen Side er foretaget Noget som helst, der kunde tilsigte at berøve Mindretallet Ret til at forlange skriftlig Afstemning, og at der fra Valgbestyrelsens Side ikke er sket Noget som helst, som rigtig opfatter kunde foranledige, at den skriftlige Afstemning bortfaldt. Skulde der være Noget, som der kunde være Grund til at klage over, skulde det efter min Opfattelse være noget ganske Andet, nemlig over, at Valgbestyrelsen maatte endog gik ud over Lo-

vens Grændse med Hensyn til den Humanitet, som blev viist lige overfor det paagjældende Mindretal, idet det var bitterligt, at det var langt over den i Valgloven fastsatte Frist af et Kvarter, at Sagen forelaa fuldt færdig fra de Paagjældendes Side. Jeg anfører imidlertid dette ingenlunde som en Klage, men jeg nævner det kun som et Faktum. Jeg finder det fuldstændig rigtigt, at man ved en Leilighed som denne viste den paagjældende Minoritet al den Smødekommen, som der kunde vises, og jeg tilraadede paa Stedet selv at gaa saa vidt, som man paa nogen Maade kunde, for at den Minoritet, som ønskede at faae skriftlig Afstemning, kunde faae Leilighed til at faae den gennemført. Naar dette ikke skete, og det ikke lykkedes at faae skriftlig Afstemning, hvis Resultat jo i Forigt efter de Paagjældendes egne Udtalelser ikke vilde have paa nogen Maade forandret Udfaldet, saa er det efter min Overbevisning ene og alene foranlediget derved, at den paagjældende Minoritet ikke havde sørget for i Tide at træffe de Forberedelser, som bør finde Sted, naar noget Saadant skal sættes i Scene. Jeg tillader mig at nævne dette, idet jeg gjentager, at det ikke har været min Hensigt at fremsætte nogen Klage, men kun at anføre Faktum.

Ordføreren (M. S. Larsen): Jeg tror heller ikke, at det paa nogen Maade kan siges om Valgbestyrelsen i Helsingør, at den har søgt at berøve Mindretallet Udgang til at faae navnlig Afstemning; deri er jeg ganske enig med den ærede sidste Taler. Men Spørgsmaalet er jo kun dette, om den ikke ved en noget større Konduite kunde have maget det saa, at Afstemning havde fundet Sted. Jeg vil dog modsigte den ærede Talers Antydning af, at det ikke skulde være stemmende med Valgloven, hvad der skete derne, at Vælgerne kunde bestige Tribunen, efter at Kvarteret var gaaet. Jeg tror ikke, at det er saaledes, at Valgloven skal forstås. Naar Begjæringen er fremsat i betimelig Tid, maa de, der i umiddelbar Rækkefølge møde frem for at begjære deres Navne optegnede, siges at handle i fuld Samklang med Valgloven.

S. C. Holch: Der er ikke for mig nogen særlig Anledning til at udtale mig i Dag eller nogen Grund til overhovedet at opholde mig nærmere ved Sagen. Der er selvfølgelig adskillige Sætninger, som jeg mener ikke ere udtrykte ganske saaledes, som jeg vilde have udtrykt dem paa Grundlag af Forhørene, men jeg skal dog kun gjøre et Par Bemærkninger om en Sætning. Det